

רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא וְהַמַּתָּנָה לְקִיסָר

סִפּוּר מִפְּלֶא עַל חֵבְרוֹת, עֶשֶׂר, וְהַשְּׂגָחָה שֶׁל הַנָּשִׁים יִתְבָּרֵךְ.

הַחֵבֶר הַרְאֵנוּ: צַדִּיק וְעָשִׂיר

הָיָה פַּעַם צַדִּיק עָצוֹם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ
רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא.

הוּא הָיָה עָשִׂיר גָּדוֹל, וְהוּא זֶה
שֶׁכָּתַב אֶת הַמִּשְׁנָה!

בְּכָל יוֹם הוּא הוֹדָה לַה' עַל כָּל הַשִּׁפְעָה
וְהַחֲכָמָה שֶׁקִּבַּל מִן הַשָּׁמַיִם.

הַחֵבֶר הַשֵּׁנִי: קִיסָר חָשׁוּב

לְרַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא הָיָה חֵבֶר טוֹב.
קָרְאוּ לוֹ אֲרִטָּבֶן.

אֲרִטָּבֶן הָיָה אִישׁ עָשִׂיר גָּדוֹל
וְקִיסָר חָשׁוּב מְאֹד.

אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁגָם עֶשְׂרֵי שָׁל מְלָכִים
מִגִּיעַ רַק מִהֶנָּשׁ יִתְבָּרֵךְ!

רַעֲיוֹן לַמִּתְנָה

יום אחד, ארטבן רצה לשמח
את חברו.

הוא החליט לשלח לרבי יהודה
הנשיא מתנה יקרת ערך.

מתנה ששונה הון תועפות!

מִרְגָּלִית נְדִירָה מְאוֹד

מָה הִיְתָה הַמִּתְנָה? מִרְגָּלִית
מִדְּהִימָה!

הִיא הִיְתָה כָּל כָּךְ יְקָרָה, עַד שֶׁאֶפְלוּ
לֹא יוֹדְעִים כִּמָּה הִיא שְׂוָה.

צָרִיךְ לְהִבִּיאַ מוֹמָחִים גְּדוֹלִים כִּדִּי
לְהַעֲרִיךְ אֶת הַיָּפִי שֶׁבָּרָא ה'!

שֶׁלַח לִי בַחֲזָרָה!

אֲרִטְבֵּן שֶׁלַח אֶת הַמְּרַגְלִית עִם
הוֹדָעָה מִיַּחֲדָת:

אַתָּה גַם עֲשִׂיר גָדוֹל,
שֶׁלַח לִי בְּבִקְשָׁה מִתְּנָה בַחֲזָרָה!
הוּא חֶכְמָה בְּמַתַּח לְרֹאוֹת מָה יִקְבֹּל...

הבחירה של הצדיק

רבי יהודה הנשיא קבל את
המרגלית והודה לה!

אבל מה הוא ישלח בחזרה
לקיסר? יהלומים? זהב?

לא! הוא בחר לשלח לו במתנה...
מזוזה פשוטה.

יוצאת

מתנה של קדשה לצורך

השליח רכב אל הקיסר עם
המזיוזה.

מתנה בלי יהלומים, אבל עם
המון אמונה בהשגחת השם.

איה יגיב ארטבון כשיראה את
הקפסה הקטנה?

הַקִּיסָר בְּהֶלֶם!

אֲרִטְבֹּן פָּתַח אֶת הַחֲבִילָה
וַרְאָה אֶת הַמְּזוּזָה.

הוא נפגע עד עמקי נשמתו!

הוא חשב רק על כסף, ולא
הבין בכלל את הקדוּה של
המתנה.

אַתָּה עוֹשֶׂה מִמְּנִי צָחוּק!?

אַרְטָבּוֹן שָׁאֵל בְּכַעַס: "מָה!?
זֶה מָה שְׁאַתָּה מַחְזִיר לִי?"

אֲנִי שִׁלַּחְתִּי לָךְ מִתְּנָה יְקָרָה,
שָׁוָה הוּן תּוֹעֲפּוֹת..."

וְאַתָּה מַחְזִיר לִי מְזוּזָה שְׁעוּלָה כַּמָּה
אַתָּה עוֹשֶׂה מִמְּנִי צָחוּק!?"

הַדָּאָגָה שֶׁל הָעֶנְשׁ

עָנָה לוֹ רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא: "לֹא הִבַּנְתָּ כָּלוּם!" "הַמִּתְנָה
שָׁלְךָ יִקְרָה מְאוֹד, אֲבָל בִּגְלָלָהּ אֲנִי לֹא יוֹשֵׁן טוֹב בַּלַּיְלָה!"
"אֲנִי כָּל הַזְמַן חֹשֵׁב: אוֹלֵי יְבוֹאוּ גִנָּבִים?" "אוֹלֵי לָשִׁים
לָזִים מִצְלָמוֹת? אוֹלֵי שׁוֹמְרִים וּמַאֲבִטָּחִים? אֲנִי לֹא רָגוּעַ!"

שְׁמִירָה מִן הַשָּׁמַיִם

"אָבֶל" הַמְּשִׁיחַ הַצַּדִּיק, "הַמַּתָּנָה
שֶׁאֲנִי שָׁלַחְתִּי לָךְ, הַמְּזוּזָה...
הִיא שׁוֹמְרַת עָלֶיךָ!
בְּזָכוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אַתָּה יָכוֹל
לִישׁוֹן מְעֻלָּה.
הַמְּזוּזָה בִּפְתַח הַבַּיִת, וְאַתָּה מוֹגֵן
מוֹגֵן לְגַמְרִי.

מָה בַּאֲמַת יָקָר יוֹתֵר?

הַמִּזְוָּזָה
(מִתְנַת הַצְּדִיק)

- מְלָאָה בְּקִדּוּשָׁה וְאַמוּנָה.
- הַמִּזְוָּזָה שׁוֹמֶרֶת עָלַי!
- מְבִיאָה שְׁלוֹוָה, שְׁנָה טוֹבָה וטוֹבָה וּבִטְחוֹן בֵּה'.

הַמֵּרְגָּלִית
(מִתְנַת הַקִּיסָר)

- עֲשׂוּיָה מִחֶמֶר הָעוֹלָם הַזֶּה.
- עָלַי לְשֹׁמֵר עָלֶיָה תָּמִיד.
- מְבִיאָה דְּאָגוֹת וּפִיחַד מִגִּנְבִּים.

הַעֲשֵׂר הָאֲמָתִי מִתְּגִלָּה אֱלֹדִיקִית

פְּתָאוֹם אֲרִטְבֹּן הֵבִין אֶת הָאֲמָת.
עֲשֵׂר חֲמָרִי הוּא יָפָה, אֲבָל שְׁלוֹה,
קִדְשָׁה, וְהִגָּנָה מִהֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ...

הֵם יְקָרִים הֶרְבֵּה יוֹתֵר מִכָּל
מִרְגָּלִית בְּעוֹלָם!

הַמִּתְנָה שֶׁלָנוּ

כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ מִנְשָׁקִים מְזוּזָה אוּ מִקַּיִמִים מְצוּה,
אֲנַחֲנוּ מִתְחַבְּרִים לַמֶּלֶךְ הָאֱמֶתִי – הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא!
הַמְצוֹת שֶׁלָנוּ הֵן הַמִּתְנָה הַכִּי גְדוֹלָה שִׁישׁ, וְהֵן עוֹטְפוֹת אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה
וּבְשִׁמְרָה תָּמִיד.

